

РЕШЕНИЕ

№ 323

гр. Търговище , 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, VI СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и девети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Вяра М. Панайотова

при участието на секретаря Женья Люб. Иванова
като разгледа докладваното от Вяра М. Панайотова Гражданско дело № 20213530100036 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.228, ал.12 /отм./ от КЗ във вр. с чл.45 и сл. от ЗЗД за сумата от 15 091,89 лв.

Постъпила е искова молба от Гаранционен фонд гр.София против Г. В. Д. от гр.Търговище, с която е предявен регресен иск за сумата от 15 091,89 лв., представляваща изплатено от фонда обезщетение за имуществени вреди на лек автомобил „Ауди ТТ“, с рег. № *****, причинени при ПТП, настъпило на 24.10.2015 год., в Република Германия, по вина на ответника, който управлявайки лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *****, при движение удря намиращия се пред него автомобил „Ауди ТТ“, причинявайки материални щети. Ищеца твърди, че към момента на настъпване на ПТП ответника е управлявал автомобила без да има валидно сключена задължителна застраховка Гражданска отговорност. Твърди се, че по заявената от Националното бюро на автомобилистите в Германия щета Националното бюро на българските автомобилни застрахователи е изплатило обща сума от 15 091,89 лв., след което е предявило претенция към ищеца по щета № 120100/16.03.2016 год., а ищеца е възстановил на НББАЗ с банков превод от 29.03.2016 год. заплатеното обезщетение. В молбата се твърди, че ответника е бил поканен да възстанови доброволно изплатеното обезщетение, но към предявяване на иска задължението не било погасено, което определя интереса на ищеца от предявения иск. Поради това ищеца моли съда да постанови решение с което да осъди ответника да заплати исковата сума, ведно със законната лихва от подаване на молбата. Претендират се и направените по делото разноси. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител поддържа предявения иск.

В дадения месечен срок ответника, чрез назначения от съда особен представител е представил писмен отговор на исковата молба. В отговора предявения иск е оспорен, като е направено възражение за изтекла погасителна давност за вземането на ищеца, което обуславя и неговата неоснователност. В съдебно заседание особения представител поддържа изложените в отговора доводи, обуславящи неоснователност на молбата.

След като прецени събраните по делото доказателства съдът прие за установено следното : От представените по делото писмени доказателства се установява, че на 24.10.2015 год. в Берлин, Република Германия, по вина на ответника, който управлявайки лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** и нарушавайки правилата за движение по пътищата е настъпило ПТП, при което управлявания от него автомобил удря намиращия се пред него лек автомобил „Ауди ТТ“ с рег. № *****, причинявайки имуществени щети. За настъпилото ПТП е бил протокол от органите на полицията (л.16-л.19 от делото), в който са отразени участниците и механизма на настъпване на произшествието, видно от който ответникът нарушавайки правилата за движение е причинил щети по другия участващ автомобил. Към момента на настъпване на ПТП ответника не е възразил срещу констатациите на полицейските служители, липсват данни по делото да е направил това по-късно, или да е оспорил наложените му административни санкции. От представените доказателства (л.5 – л.95) се установи, че към момента на настъпване на ПТП ответника е управлявал лек автомобил, без да има действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, поради което, видно от приложените писмени доказателства Бюро Шмитц – Национално бюро на автомобилистите на Германия автомобилни застрахователи е заплатило на собственика на увредения автомобил обезщетение в размер на 7716,36 евро, след което е предявило претенция към НББАЗ, а последното е възстановило на Бюро Шмитц изплатеното обезщетение. НББАЗ, предвид липсата на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила, управляван от ответника е предявило претенция, за възстановяване на заплатеното на германския компенсационен орган обезщетение към ищеца, който е образувал щета № 120100/16.03.2016 год. и с платежно нареждане от 29.03.2016 год. (л.25) е възстановило на НББАЗ сумата от 12 971,36 лв., а с платежен документ от 01.11.2016 год. е възстановил сумата от 2120,53 лв., или общо сумата от 15091,89 лв., с което за него е възникнало и правото на регрес срещу ответника. Ищеца е уведомил ответника, изпращайки му регресна покана (л.97), получена от последния на 05.10.2020 год., с която му е предоставен едномесечен срок да възстанови изплатеното обезщетение, като е безспорно по делото, че плащане не е последвало. Не се събраха доказателства ответника да е погасил изцяло, или частично задължението в хода на процеса.

При така установеното съдът прави следните изводи : От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че на 24.10.2015 год. в Берлин, Република Германия, по вина на ответника, който управлявайки лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № ***** и нарушавайки правилата за движение по пътищата, причинява ПТП, при което удря намиращия се пред него лек автомобил „Ауди ТТ“ с рег. № *****, причинявайки имуществени щети. Безспорно е също така, че ответника е управлявал автомобила без

сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Основното възражение на ответника е че вземането на ищеца е погасено по давност. Същото съдът счита за неоснователно по следните съображения: Съгласно чл.288, ал.1, т.2, б.”а” /отм./от КЗ, действащ към настъпване на ПТП Гаранционния фонд изплаща обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, причинени от пътнотранспортното произшествие, настъпило на територията на Република България, на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България, и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Безспорно е, че са на лице всички посочени основания по чл.288, ал.1, т.2, б.а от КЗ за изплати ищеца обезщетение за причинените от ответника имуществени вреди, настъпили вследствие на ПТП, причинено от ответника, който управлявал автомобила, без задължителна застраховка гражданска отговорност на територията на Република Германия, който лек автомобил обичайно се намира на територията на Република България. Именно на това законово основание ищеца е извършил плащане към НББАЗ, с две платежно нареждания, първото от 29.03.2016 год. (л.25) за сумата от 12 971,36 лв. и второто от 01.11.2016 год. за сумата от 2120,53 лв., или общо сумата от 15091,89 лв.

Съгласно чл.288, ал.12 от КЗ /отм./ във вр. с чл.288а, ал.3 от КЗ /отм./, с плащането на обезщетението по ищеца встъпва в правата на увредения срещу причинителя на вредите-ответника. Съгласно чл.110 от ЗЗД с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания,за които законът не е предвидил друг срок, а съгласно чл.114, ал.3 от ЗЗД за вземания от непозволено увреждане давността почва да тече от откриването на дееца. В случая ,ако предявения иск е с правно основание чл.45 от ЗЗД и за начален момент на давността се приеме 24.10.2015 год., когато е настъпило ПТП т.е. е открит дееца, то петгодишната погасителна давност по чл.110 от ЗЗД е изтекла. Регресното правото на ищеца да предяви иск, почива на разпоредбата на чл.288,ал.12 от КЗ, поради това, че заплащайки обезщетението на увредения, той встъпва в правата му и следователно предявения иск е регресен, макар и обослувен от деликтната отговорност по чл.45 от ЗЗД. Тъй като основанието на иска е факта на изплащането на суми на правоимащото лице и даденото от закона право на регрес, съдът счита, че по отношение на вземането на ищеца не могат да се приложат правилата на давността, касаещи вземания от непозволено увреждане. В отношенията между ищецът и ответника следва да се приложат разпоредбите на чл.110 от ЗЗД във вр. с чл.114, ал.1 от ЗЗД, според които давността ще започне да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, т.е. от деня, в който ищеца е извършил плащането на обезщетението, съответно е възникнало правото му на регрес и вземането срещу ответника е станало изискуемо. Както беше посочено по-горе ищеца е извършил две плащания, като по ранното от тях е от 29.03.2016 год., а следващото от 01.11.2016 год., а иска е предявен на 11.01.2021 год., при което съдът отчитайки разпоредбата на чл.114, ал.1 от ЗЗД счита, че вземането в пълния му размер не е погасено по давност, тъй като от изискуемостта на

вземането до предявяване на иска не е изтекла петгодишна давност.

Предвид всичко изложено съдът счита, че предявения иск е основателен и доказан. Ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 15 091,89 лв., ведно с лихвата от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане.

Ответника следва да заплати и направените от ищеца разноси по делото в размер на 1093,68 лв. – държавна такса в размер на 603,68 лв. и възнаграждение за особен представител в размер на 490 лв., на осн. чл.78, ал.1 от ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г. В. Д., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес : *****, да заплати на Гаранционен фонд, гр.София, ул.“Граф Игнатиев“ № 2, представляван от М.К. и С.С., със съдебен адрес : гр.Търговище, ул.“Георги Бенковски“ № 1, вх.Б, ет.2, кантора № 3, адв. К.С. В. сумата от 15 091,89 лв., представляваща регресна претенция за изплатено обезщетение за имуществени вреди по щета № 120100 / 16.03.2016 год., ведно със законната лихва, считано от 11.01.2021 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 1093,68 лв., представляваща направени по делото разноси, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____